

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 656/2014**ze dne 15. května 2014,****kterým se stanoví pravidla pro ostrahu vnějších námořních hranic v kontextu operativní spolupráce koordinované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. d) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem politiky Unie v oblasti vnějších hranic Unie je zajistit účinné monitorované překračování vnějších hranic, mimo jiné prostřednictvím ostrahy hranic, a zároveň přispívat k zajišťování ochrany a záchrany lidských životů. Účelem ostrahy hranic je zabránit nedovolenému překračování hranic, čelit přeshraniční trestné činnosti a zadržovat osoby, které překročily hranice nedovoleným způsobem, nebo přijímat vůči nim jiná opatření. Ostraha hranic by měla účinně bránit osobám v obcházení kontrol na hraničních přechodech a měla by od takového chování účinně odrazovat. Za tímto účelem není ostraha hranic omezena na odhalování pokusů o nepovolené překročení hranice, ale zahrnuje rovněž taková opatření, jako je zajištění plavidel, o nichž je důvod se domnívat, že se pokoušejí proniknout do Unie bez toho, aby se podrobila hraničním kontrolám, jakož i pravidla zaměřená na řešení situací, jako jsou pátrací a záchranné situace, které mohou nastat v průběhu operace na moři související s ostrahou hranic, a pravidla, která jsou určena k úspěšnému zakončení této operace.
- (2) Politika Unie v oblasti správy hranic, azylu a přistěhovalectví a její provádění by se měly řídit zásadou solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti mezi členskými státy podle článku 80 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Kdykoli je to nutné, mají akty Unie přijaté v rámci této politiky obsahovat vhodná opatření pro uplatňování uvedené zásady a podporu rozdělení zátěže, spočívající mimo jiné v dobrovolném přesunu osob požívajících mezinárodní ochrany.
- (3) Oblast působnosti tohoto nařízení by měla být omezena na operace související s ostrahou hranic prováděné členskými státy na jejich vnějších námořních hranicích v kontextu operativní spolupráce koordinované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie („dále jen agentura“), zřízenou nařízením Rady (ES) č. 2007/2004 ⁽²⁾. Vyšetřovací a represivní opatření se řídí vnitrostátním trestním právem a stávajícími nástroji vzájemné právní pomoci v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech v Unii.
- (4) Agentura odpovídá za koordinaci operativní spolupráce mezi členskými státy v oblasti správy vnějších hranic, mimo jiné v oblasti ostrahy hranic. Agentura rovněž pomáhá členským státům za okolností, které vyžadují zvýšenou technickou pomoc na vnějších hranicích, s přihlédnutím ke skutečnosti, že některé situace mohou představovat humanitární nouzi a vyžadovat záchranné operace na moři. V zájmu posílení operativní spolupráce koordinované agenturou jsou zapotřebí zvláštní pravidla pro činnosti související s ostrahou hranic prováděné námořními, pozemními a leteckými jednotkami jednoho členského státu na námořních hranicích jiných členských států nebo na volném moři v kontextu této spolupráce.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2014.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1).

- (5) Pro předcházení nepovolenému překračování hranic, boj proti přeshraniční trestné činnosti a zamezení ztrátám na životech na moři je zásadní spolupráce se sousedními třetími zeměmi. V souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004 a za předpokladu, že je zajištěno plné dodržování základních práv migrantů, může agentura spolupracovat s příslušnými orgány třetích zemí, zejména v oblasti analýzy rizik a odborné přípravy, a měla by usnadňovat operativní spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi. V případě, že spolupráce se třetími zeměmi probíhá na území či teritoriálním moři těchto zemí, by členské státy a agentura měly dodržovat standardy alespoň rovnocenné standardům stanoveným v právu Unie.
- (6) Cílem Evropského systému ostrahy hranic (EUROSUR), zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013 ⁽¹⁾, je posílit výměnu informací a operativní spolupráci mezi členskými státy a s agenturou. Tím má být zajištěno, aby se značně zlepšila situační orientace a schopnost reakce členských států, a to i s podporou agentury, pro účely odhalování nedovoleného přistěhovalectví a přeshraniční trestné činnosti, předcházení těmto jevům a boje proti nim, jakož i za účelem přispění k zajištění ochrany a záchranu životů migrantů na jejich vnějších hranicích. Při koordinaci operací souvisejících s ostrahou hranic by agentura měla poskytovat členským státům informace a analýzy týkající se těchto operací v souladu s uvedeným nařízením.
- (7) Toto nařízení nahrazuje rozhodnutí Rady 2010/252/EU ⁽²⁾, které zrušil Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) rozsudkem ze dne 5. září 2012 ve věci C-355/10. Soudní dvůr ve zmíněném rozsudku stanovil zachování účinnosti rozhodnutí 2010/252/EU do té doby, než vstoupí v platnost nové předpisy. Uvedené rozhodnutí proto ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost pozbývá účinnosti.
- (8) Během operací souvisejících s ostrahou hranic na moři by členské státy měly respektovat své závazky podle mezinárodního práva, zejména Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři, Mezinárodní úmluvy o pátrání a záchraně na moři, Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu a jejího protokolu proti pašování přistěhovačů po zemi, po moři a letecky, Úmluvy Organizace spojených národů o právním postavení uprchlíků, Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, Úmluvy Organizace spojených národů proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, Úmluvy Organizace spojených národů o právech dítěte a dalších příslušných mezinárodních nástrojů.
- (9) Při koordinaci operací na moři souvisejících s ostrahou hranic by agentura měla své úkoly plnit zcela v souladu s příslušným právem Unie včetně Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a s příslušnými mezinárodními právními předpisy, zejména těmi uvedenými v 8. bodě odůvodnění.
- (10) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽³⁾ a s obecnými zásadami práva Unie by opatření přijatá v průběhu operace související s ostrahou hranic měla být přiměřená sledovaným cílům, nediskriminační a měla by plně respektovat lidskou důstojnost, základní práva a práva uprchlíků a žadatelů o azyl, včetně zásady nenavracení. Pokud jde o žádosti o mezinárodní ochranu podané na území členských států, mimo jiné i na jejich hranicích, v teritoriálních vodách nebo v tranzitních zónách, jsou členské státy a agentura vázány ustanoveními *acquis* v oblasti azylu, zejména směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ⁽⁴⁾.
- (11) Uplatňováním tohoto nařízení není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ⁽⁵⁾, zejména pokud jde o pomoc poskytovanou obětem obchodování s lidmi.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se zřizuje Evropský systém ostrahy hranic (EUROSUR) (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 11).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/252/EU ze dne 26. dubna 2010, kterým se doplňuje Schengenský hraniční kodex, pokud jde o ostrahu vnějších námořních hranic v kontextu operativní spolupráce koordinované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 111, 4.5.2010, s. 20).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV (Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1).

- (12) Toto nařízení by mělo být uplatňováno v plném souladu se zásadou nenavracení, jak ji vymezuje Listina a vykládá judikatura Soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva. V souladu s touto zásadou by neměl být nikdo vyložen v zemi, nucen do ní vstoupit, být do ní dopraven nebo jinak předán orgánům země, v níž mimo jiné hrozí vážné nebezpečí, že by mohl být vystaven trestu smrti, mučení, pronásledování nebo jinému nelidskému nebo ponižujícímu zacházení anebo trestu, nebo v níž by jeho život nebo svoboda byly ohroženy z důvodů rasových, náboženských nebo národnostních nebo z důvodu sexuální orientace, příslušnosti k určité společenské vrstvě nebo zastávání určitého politického názoru, nebo v níž hrozí vážné nebezpečí vyhoštění, vystěhování nebo vydání osob do jiné země v rozporu se zásadou nenavracení.
- (13) Možná existence ujednání mezi členským státem a třetí zemí nezproštuje členské státy jejich závazků podle práva Unie a mezinárodního práva, zejména pokud jde o dodržování zásady nenavracení, pokud jim je známo nebo by jim mělo být známo, že systematické nedostatky azylového řízení a podmínek přijímání žadatelů o azyl v uvedené třetí zemi představují závažné důvody pro domněnku, že žadatel o azyl bude vystaven vážnému riziku nelidského nebo ponižujícího zacházení, nebo pokud jim je známo nebo by jim mělo být známo, že tato třetí země uplatňuje praktiky v rozporu se zásadou nenavracení.
- (14) Během operace na moři související s ostrahou hranic může dojít k situaci, kdy bude zapotřebí poskytnout pomoc nalezeným osobám v tísni. V souladu s mezinárodním právem musí každý stát od kapitána plavidla plujícího pod jeho vlajkou vyžadovat, aby, pokud tak může učinit bez vážného ohrožení plavidla, jeho posádky nebo cestujících, neodkladně poskytl pomoc každé osobě nalezené na moři, která je v nebezpečí života, a co nejrychleji podnikl kroky k záchraně osob v tísni. Taková pomoc by měla být poskytována bez ohledu na státní příslušnost či status osob, jimž má být poskytnuta, nebo na okolnosti, za jakých jsou nalezeny. Kapitán a posádka by neměli být vystaveni trestním sankcím pouze proto, že zachránili osoby v tísni na moři a dopravili je na bezpečné místo.
- (15) Povinnost poskytnout pomoc nalezeným osobám v tísni by členské státy měly splnit v souladu s použitelnými ustanoveními mezinárodních nástrojů upravujících pátrací a záchranné situace a v souladu s požadavky na dodržování základních práv. Tímto nařízením by neměla být dotčena odpovědnost orgánů pověřených pátracími a záchrannými akcemi, včetně odpovědnosti za zajištění koordinace a spolupráce tak, aby zachráněné osoby mohly být dopraveny na bezpečné místo.
- (16) Pokud operační oblast operace na moři zahrnuje oblast pátrání a záchrany třetí země, mělo by se při plánování operace na moři usilovat o zřízení komunikačních kanálů s orgány dané třetí země pověřenými pátracími a záchrannými akcemi, aby se zajistilo, že tyto orgány budou schopny reagovat na případy pátrání a záchrany, k nimž dojde v jejich oblasti pátrání a záchrany.
- (17) Podle nařízení (ES) č. 2007/2004 jsou operace související s ostrahou hranic koordinované agenturou prováděny v souladu s operačním plánem. Pokud jde o operace na moři, měl by operační plán obsahovat zvláštní informace o uplatňování příslušné soudní příslušnosti a právních předpisů v zeměpisné oblasti, ve které probíhá společná operace, pilotní projekt nebo zásah rychlé reakce, včetně odkazů na právo Unie a mezinárodní právo týkající se zajištění, záchrany na moři a vylození. Operační plán by měl být vypracován v souladu s ustanoveními tohoto nařízení upravujícími zajištění, záchranu na moři a vylození v kontextu operací na moři souvisejících s ostrahou hranic koordinovaných agenturou a s ohledem na konkrétní okolnosti dané operace. V operačním plánu by měly být obsaženy postupy zajišťující, aby osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, oběti obchodování s lidmi, nezletilé osoby bez doprovodu a jiné zranitelné osoby byly identifikovány a byla jim poskytnuta náležitá pomoc, včetně přístupu k mezinárodní ochraně.
- (18) Podle nařízení (ES) č. 2007/2004 se postupuje tak, že pro každou operaci na moři je v hostitelském členském státě zřízena koordinační struktura složená z příslušníků sil z hostitelského členského státu, vyslaných příslušníků a zástupců agentury, včetně koordinátora z agentury. Tato koordinační struktura, která se obvykle nazývá mezinárodním koordinačním centrem, by měla sloužit pro zprostředkování komunikace mezi příslušníky, kteří se účastní operace na moři, a příslušnými orgány.

- (19) Toto nařízení ctí základní práva a zásady uznané v člancích 2 a 6 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a v Listině, zejména respektování lidské důstojnosti, právo na život, zákaz mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, zákaz obchodování s lidmi, právo na svobodu a bezpečnost, právo na ochranu osobních údajů, právo na azyl a ochranu před vystěhováním nebo vyhoštěním, zásadu nenavrácení a zákaz diskriminace, právo na účinnou právní ochranu a práva dítěte. Členské státy a agentura by měly toto nařízení uplatňovat v souladu s uvedenými právy a zásadami.
- (20) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž přijetí zvláštních pravidel pro ostrahu námořních hranic prováděnou příslušníky pohraniční stráže za koordinace agentury, nemůže být z důvodu rozdílů v právní úpravě a praxi dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu nadnárodní povahy operací, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (21) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (22) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, která spadají do oblastí uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽²⁾.
- (23) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblastí uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁴⁾.
- (24) Pokud jde o Lichtenštejsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblastí uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (25) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ⁽¹⁾; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (26) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽²⁾; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na operace související s ostrahou hranic prováděné členskými státy na jejich vnějších námořních hranicích v kontextu operativní spolupráce koordinované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „agenturou“ Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie, zřízená nařízením (ES) č. 2007/2004;
- 2) „operací na moři“ společná operace, pilotní projekt nebo zásah rychlé reakce prováděné členskými státy za účelem ostrahy jejich vnějších námořních hranic za koordinace agenturou;
- 3) „hostitelským členským státem“ členský stát, v němž se provádí operace na moři nebo z něhož se zahajuje;
- 4) „zúčastněným členským státem“ členský stát, který se účastní operace na moři poskytnutím technického vybavení, příslušníků pohraniční stráže vyslaných v evropských jednotkách pohraniční stráže či jiného příslušného personálu, ale který není hostitelským členským státem;
- 5) „zúčastněnou jednotkou“ námořní, pozemní nebo letecká jednotka, za niž odpovídá hostitelský členský stát nebo zúčastněný členský stát a jež se účastní operace na moři;
- 6) „mezinárodním koordinačním centrem“ koordinační struktura zřízená v hostitelském členském státě pro koordinaci operace na moři;
- 7) „národním koordinačním centrem“ národní koordinační centrum zřízené pro účely evropského systému ostrahy hranic (EUROSUR) podle nařízení (EU) č. 1052/2013;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

- 8) „operačním plánem“ operační plán uvedený v člancích 3a a 8e nařízení (ES) č. 2007/2004;
- 9) „plavidlem“ jakékoli plavidlo včetně lodí, člunů, plovoucích plošin, plachtících plavidel a hydroplánů, které se používá či může používat na moři;
- 10) „plavidlem bez státní příslušnosti“ plavidlo bez státní příslušnosti nebo plavidlo považované za plavidlo bez státní příslušnosti, neobdrželo-li toto plavidlo od žádného státu právo plout pod jeho vlajkou nebo pluje-li pod vlajkami dvou nebo více států, kterých používá podle svého uvážení;
- 11) „protokolem proti pašování přistěhovalců“ Protokol proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, podepsaný v italském Palermu v prosinci 2000;
- 12) „bezpečným místem“ místo, kde jsou záchranné operace považovány za ukončené a kde bezpečnost života zraněných osob není ohrožena, kde lze uspokojit jejich základní lidské potřeby a z něhož lze zajistit jejich přepravu do následujícího místa určení nebo konečného místa určení, se zohledněním ochrany jejich základních práv v souladu se zásadou nenavracení;
- 13) „záchranným koordinačním centrem“ jednotka odpovědná za podporu účinné organizace pátrací a záchranné služby a za koordinaci pátracích a záchranných operací uvnitř oblasti pátrání a záchrany, jak ji vymezuje Mezinárodní úmluva o pátrání a záchraně na moři;
- 14) „přílehlou zónou“ zóna přilehlá k teritoriálnímu moři podle definice v článku 33 Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu tam, kde je formálně vyhlášena;
- 15) „pobřežním členským státem“ členský stát, na jehož teritoriálním moři či v přilehlé zóně dojde k zajištění.

KAPITOLA II

OBECNÁ PRAVIDLA

Článek 3

Bezpečnost na moři

Opatření přijatá pro účely operace na moři se provádějí způsobem, který v každém případě zajišťuje bezpečnost zajištěných či záchráněných osob a bezpečnost zúčastněných jednotek či třetích stran.

Článek 4

Ochrana základních práv a zásada nenavracení

1. Nikdo nesmí být v rozporu se zásadou nenavracení vyložen v zemi, nucen do ní vstoupit, být do ní dopraven nebo jinak předán orgánům země, v níž mimo jiné hrozí vážné nebezpečí, že by mohl být vystaven trestu smrti, mučení, pronásledování nebo jinému nelidskému nebo ponižujícímu zacházení anebo trestu, nebo v níž by jeho život nebo svoboda byly ohroženy z důvodů rasových, náboženských nebo národnostních nebo z důvodu sexuální orientace, příslušnosti k určité společenské vrstvě nebo zastávání určitého politického názoru, nebo v níž hrozí vážné nebezpečí vyhoštění, vystěhování nebo vydání osob do jiné země v rozporu se zásadou nenavracení.

2. Hostitelský členský stát v koordinaci se zúčastněnými členskými státy a agenturou zohlední při zvažování možného vyložení ve třetí zemi v kontextu plánování operace na moři obecnou situaci v dané třetí zemi.

Posouzení obecné situace v dané třetí zemi vychází z informací z celé řady zdrojů, mezi nimiž mohou být ostatní členské státy, orgány, úřady a agentury Unie a příslušné mezinárodní organizace, a může zohlednit existenci dohod a projektů v oblasti migrace a azylu prováděných v souladu s právem Unie a prostřednictvím financování Unie. Toto obecné posouzení musí být součástí operačního plánu, musí být poskytnuto zúčastněným jednotkám a musí být aktualizováno podle potřeby.

Zajištěné či zachráněné osoby nesmějí být v třetí zemi vyloďeny, nuceny do ní vstoupit, dopraveny do ní či jinak předány jejím orgánům, pokud je hostitelskému členskému státu nebo zúčastněným členskými státy známo nebo by jim mělo být známo, že tato třetí země uplatňuje praktiky uvedené v odstavci 1.

3. Zúčastněné jednotky během operace na moři před tím, než jsou zajištěné nebo zachráněné osoby v třetí zemi vyloďeny, nuceny do ní vstoupit, dopraveny do ní či jinak předány jejím orgánům, se zohledněním posouzení obecné situace v dané třetí zemi v souladu s odstavcem 2 a aniž je dotčen článek 3, použijí veškeré prostředky ke zjištění totožnosti zajištěných či zachráněných osob, posoudí jejich osobní situaci, informují je o jejich místě určení způsobem, který je pro ně srozumitelný nebo o který lze důvodně předpokládat, že je pro ně srozumitelný, a umožní jim sdělit důvody, proč se domnívají, že by jejich vyloďení v navrhovaném místě bylo v rozporu se zásadou nenavracení.

Pro tyto účely se v operačním plánu uvedou další podrobnosti, v případě nutnosti i to, zda je na pobřeží k dispozici lékařský personál, tlumočníci, právní poradci a jiní příslušní odborníci hostitelského členského státu a zúčastněných členských států. Mezi členy každé zúčastněné jednotky musí být alespoň jedna osoba, která absolvovala kurz základů první pomoci.

Zpráva uvedená v článku 13 obsahuje na základě informací poskytnutých hostitelským i zúčastněným členským státem další podrobnosti o případech vyloďení ve třetích zemích a o způsobu, jakým zúčastněné jednotky uplatnily jednotlivé prvky postupů stanovených v prvním pododstavci tohoto odstavce s cílem zajistit soulad se zásadou nenavracení.

4. Po celou dobu operace na moři zúčastněné jednotky dbají na zvláštní potřeby dětí, včetně nezletilých osob bez doprovodu, obětí obchodování s lidmi, osob, které potřebují rychlou lékařskou pomoc, zdravotně postižených osob, osob vyžadujících mezinárodní ochranu a dalších osob ve zvláště zranitelném postavení.

5. Výměna osobních údajů získaných během operace na moři pro účely tohoto nařízení se třetími zeměmi je přísně omezena na naprosto nezbytnou úroveň a probíhá v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾, rámcovým rozhodnutím Rady 2008/977/SVV⁽²⁾ a příslušnými vnitrostátními předpisy o ochraně údajů.

Výměna osobních údajů týkajících se zajištěných či zachráněných osob a získaných během operace na moři se třetími zeměmi je zakázána, pokud hrozí vážné nebezpečí, že dojde k porušení zásady nenavracení.

6. Zúčastněné jednotky při výkonu svých povinností plně respektují lidskou důstojnost.

7. Tento článek se vztahuje na všechna opatření, která členské státy či agentura přijmou v souladu s tímto nařízením.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech (Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60).

8. Příslušníci pohraniční stráže a jiný personál účastníci se operací na moři musí být v souladu s čl. 5 druhým pododstavcem nařízení (ES) č. 2007/2004 vyškoleni v oblasti příslušných ustanovení týkajících se základních práv, uprchlického práva a mezinárodního právního režimu pro pátrání a záchranu.

KAPITOLA III

ZVLÁŠTNÍ PRAVIDLA

Článek 5

Zjištění

1. Po zjištění plavidla podezřelého z převážení osob, které se vyhýbají nebo mají v úmyslu vyhnout se kontrolám na hraničních přechodech či podezřelého z pašování migrantů po moři, se k němu zúčastněné jednotky přiblíží, aby zjistily jeho totožnost a státní příslušnost, a až do dalších opatření toto plavidlo z bezpečné vzdálenosti sledují a přijmou veškerá nezbytná preventivní opatření. Zúčastněné jednotky shromáždí informace o tomto plavidle a okamžitě je sdělí mezinárodnímu koordinačnímu centru, pokud možno včetně informací o situaci osob na palubě, zejména pokud se nacházejí v bezprostředním ohrožení života nebo pokud naléhavě potřebují lékařskou pomoc. Mezinárodní koordinační centrum předá tyto informace národnímu koordinačnímu centru hostitelského členského státu.

2. Pokud se plavidlo chystá vplout nebo již vplulo do teritoriálního moře či přílehlé zóny členského státu, jenž se operace na moři neúčastní, zúčastněné jednotky shromáždí informace o tomto plavidle a sdělí je mezinárodnímu koordinačnímu centru, které je předá národnímu koordinačnímu centru dotčeného členského státu.

3. Zúčastněné jednotky shromáždí informace o jakémkoli plavidle podezřelém ze zapojení do nezákonných činností na moři, které nejsou předmětem dané operace na moři, a sdělí je mezinárodnímu koordinačnímu centru, které je předá národnímu koordinačnímu centru dotčeného členského státu.

Článek 6

Zajištění na teritoriálním moři

1. Na teritoriálním moři hostitelského členského státu nebo sousedního zúčastněného členského státu zmocní tento stát zúčastněné jednotky k přijetí jednoho nebo více z následujících opatření, jestliže existuje důvodné podezření, že plavidlo může přepravovat osoby, které mají v úmyslu vyhnout se kontrolám na hraničních přechodech, nebo je zapojeno do pašování migrantů po moři:

- a) vyžádat si informace a doklady o vlastnictví, registraci a aspektech souvisejících s plavbou plavidla a o totožnosti, státní příslušnosti a jiných relevantních údajích o osobách na palubě, včetně informací o přítomnosti osob, které naléhavě potřebují lékařskou pomoc, a informovat osoby na palubě o tom, že jim může být odepřeno povolení překročit hranice;
- b) zastavit plavidlo, vstoupit na jeho palubu a provést prohlídku plavidla, lodního nákladu a osob na palubě, vyslechnout osoby na palubě a informovat je o skutečnosti, že osoby řídící plavidlo mohou být za umožnění plavby vystaveny postihu.

2. Potvrdí-li se toto podezření, může dotčený hostitelský členský stát nebo zúčastněný sousední členský stát zmocnit zúčastněné jednotky k přijetí jednoho či více z těchto opatření:

- a) zabavit plavidlo a zadržet osoby na palubě;
- b) vydat příkaz posádce plavidla ke změně kurzu a odplutí z teritoriálního moře či přílehlé zóny nebo směrem k jinému místu určení, než je teritoriální moře či přílehlá zóna, včetně doprovodu plavidla či zdržování se v jeho blízkosti, dokud se nepotvrdí, že pluje ve změněném kurzu;

c) dopravit plavidlo nebo osoby na jeho palubě do pobřežního členského státu v souladu s operačním plánem.

3. Každé opatření přijaté v souladu s odstavcem 1 nebo 2 musí být přiměřené a nesmí překračovat míru nutnou k dosažení cílů tohoto článku.

4. Pro účely odstavců 1 a 2 vydá hostitelský členský stát zúčastněné jednotce prostřednictvím mezinárodního koordinačního centra vhodné pokyny.

Zúčastněná jednotka uvědomí prostřednictvím mezinárodního koordinačního centra hostitelský členský stát, pokud kapitán plavidla požaduje, aby byl informován diplomatický či konzulární pracovník státu vlajky.

5. Pokud existuje důvodné podezření, že plavidlo bez státní příslušnosti přepravuje osoby, které mají v úmyslu vyhnout se kontrolám na hraničních přechodech, nebo je zapojeno do pašování migrantů po moři, povolí hostitelský členský stát nebo zúčastněný sousední členský stát, na jehož teritoriálním moři bylo toto plavidlo bez státní příslušnosti zajištěno, jedno či více z opatření stanovených v odstavci 1 a může povolit jedno či více opatření stanovených v odstavci 2. Hostitelský členský stát vydá zúčastněné jednotce prostřednictvím mezinárodního koordinačního centra vhodné pokyny.

6. Veškeré činnosti v rámci operace na teritoriálním moři členského státu, který se neúčastní operace na moři, se provádějí v souladu s povolením tohoto členského státu. Hostitelský členský stát vydá zúčastněné jednotce prostřednictvím mezinárodního koordinačního centra pokyny v závislosti na průběhu akce, k níž tento členský stát vydal povolení.

Článek 7

Zajištění na volném moři

1. Na volném moři jestliže existuje důvodné podezření, že plavidlo je zapojeno do pašování migrantů po moři, přijmou zúčastněné jednotky jedno nebo více z následujících opatření, s výhradou povolení státu vlajky v souladu s protokolem proti pašování přistěhovalců, a případně s vnitrostátním a mezinárodním právem:

- a) vyžádat si informace a doklady o vlastnictví, registraci a aspektech souvisejících s plavbou plavidla a o totožnosti, státní příslušnosti a jiných relevantních údajích o osobách na palubě, včetně informací o přítomnosti osob, které naléhavě potřebují lékařskou pomoc;
- b) zastavit plavidlo, vstoupit na jeho palubu a provést prohlídku plavidla, lodního nákladu a osob na palubě, vyslechnout osoby na palubě a informovat je o skutečnosti, že osoby řídící plavidlo mohou být za umožnění plavby vystaveny postihu.

2. Potvrdí-li se toto podezření, mohou zúčastněné jednotky přijmout jedno nebo více z následujících opatření, s výhradou povolení státu vlajky v souladu s protokolem proti pašování přistěhovalců a případně s vnitrostátním a mezinárodním právem:

- a) zabavit plavidlo a zadržet osoby na palubě;
- b) varovat posádku plavidla a vydat příkaz, aby plavidlo nevplouvalo do teritoriálního moře či přilehlé zóny, a v případě potřeby požádat posádku plavidla o změnu kurzu a odplutí z teritoriálního moře či přilehlé zóny směrem k jinému místu určení, než je teritoriální moře či přilehlá zóna;
- c) dopravit plavidlo nebo osoby na jeho palubě do třetí země nebo jinak předat plavidlo nebo osoby na jeho palubě orgánům třetí země;
- d) dopravit plavidlo nebo osoby na jeho palubě do hostitelského členského státu nebo sousedního zúčastněného členského státu, který se operace účastní.

3. Každé opatření přijaté v souladu s odstavcem 1 nebo 2 musí být přiměřené a nesmí překračovat míru nutnou k dosažení cílů tohoto článku.

4. Pro účely odstavců 1 a 2 vydá hostitelský členský stát zúčastněné jednotce prostřednictvím mezinárodního koordinačního centra vhodné pokyny.

5. Pluje-li plavidlo pod vlajkou nebo vykazuje-li znaky registrace hostitelského členského státu či zúčastněného členského státu, může daný členský stát po potvrzení státní příslušnosti plavidla povolit jedno nebo více z opatření stanovených v odstavcích 1 a 2. Hostitelský členský stát poté vydá zúčastněné jednotce prostřednictvím mezinárodního koordinačního centra vhodné pokyny.

6. Pluje-li plavidlo pod vlajkou nebo vykazuje-li znaky registrace členského státu, který se neúčastní operace na moři, nebo třetí země, hostitelský členský stát nebo zúčastněný členský stát, podle toho, či zúčastněná jednotka toto plavidlo zajistila, uvědomí stát vlajky, požádá o potvrzení registrace, a je-li státní příslušnost potvrzena, požádá stát vlajky, aby přijal opatření zamezující tomu, aby jeho plavidlo bylo používáno k pašování migrantů. Není-li stát vlajky ochoten či schopen tak učinit, přímo nebo s pomocí členského státu, jemuž patří zúčastněná jednotka, požádá tento členský stát stát vlajky o povolení přijmout kterékoli z opatření stanovených v odstavcích 1 a 2. Hostitelský členský stát nebo zúčastněný členský stát informuje mezinárodní koordinační centrum o veškeré komunikaci se státem vlajky a o zamýšlených krocích či opatřeních povolených státem vlajky. Hostitelský členský stát poté vydá zúčastněné jednotce prostřednictvím mezinárodního koordinačního centra vhodné pokyny.

7. Existuje-li důvodné podezření, že plavidlo, třebaže pluje pod cizí vlajkou či odmítá vlajku vyvěsit, má ve skutečnosti stejnou státní příslušnost jako zúčastněná jednotka, ověří zúčastněná jednotka právo plavidla plout pod jeho vlajkou. Za tímto účelem se může k podezřelému plavidlu přiblížit. Pokud podezření přetrvává, provede jednotka na palubě plavidla s největší možnou ohleduplností další prohlídku.

8. Existuje-li důvodné podezření, že plavidlo, třebaže pluje pod cizí vlajkou či odmítá vlajku vyvěsit, má ve skutečnosti státní příslušnost hostitelského členského státu nebo zúčastněného členského státu, ověří zúčastněná jednotka právo plavidla plout pod jeho vlajkou.

9. Pokud se v případě uvedeném v odstavci 7 nebo 8 podezření ohledně státní příslušnosti plavidla potvrdí, může dotčený hostitelský členský stát nebo zúčastněný členský stát povolit jedno nebo více z opatření stanovených v odstavcích 1 a 2. Hostitelský členský stát poté vydá zúčastněné jednotce prostřednictvím mezinárodního koordinačního centra vhodné pokyny.

10. Během čekání na povolení státu vlajky nebo v případě, že toto povolení nebylo vydáno, je plavidlo z bezpečné vzdálenosti sledováno. Bez výslovného povolení státu vlajky nesmí být přijata žádná další opatření, s výjimkou těch, jež jsou nezbytná k odvrácení bezprostředního nebezpečí pro lidské životy nebo jež vycházejí z dvoustranných či mnohostranných dohod.

11. Existuje-li důvodné podezření, že je plavidlo bez státní příslušnosti zapojeno do pašování migrantů po moři, může zúčastněná jednotka vstoupit na palubu a prohledat takové plavidlo za účelem ověření, že loď je bez státní příslušnosti. Pokud se podezření potvrdí, informuje zúčastněná jednotka hostitelský členský stát, který může přímo či za pomoci členského státu, jemuž zúčastněná jednotka patří, přijmout další vhodná opatření, jak je stanoveno v odstavcích 1 a 2, v souladu s vnitrostátními a mezinárodním právem.

12. Členský stát, jehož zúčastněná jednotka přijala opatření podle odstavce 1, neprodleně informuje stát vlajky o výsledcích tohoto opatření.

13. Zástupce hostitelského členského státu nebo zúčastněného členského státu v mezinárodním koordinačním centru odpovídá za usnadnění komunikace s příslušnými orgány dotčeného členského státu žádajícího o povolení k ověření práva plavidla plout pod jeho vlajkou nebo k přijetí kteréhokoli z opatření stanovených v odstavcích 1 a 2.

14. Pokud se důvody pro podezření, že plavidlo je zapojeno do pašování migrantů na volném moři, prokáží jako neopodstatněné nebo pokud zúčastněná jednotka nemá pravomoc jednat, ale přetrvává důvodné podezření, že plavidlo přepravuje osoby, které mají v úmyslu dosáhnout hranice členského státu a vyhnout se kontrolám na hraničních přechodech, uvedené plavidlo se nadále monitoruje. Mezinárodní koordinační centrum sdělí informace o tomto plavidle národnímu koordinačnímu centru členských států, ke kterým plavidlo směřuje.

Článek 8

Zajištění v přilehlé zóně

1. V přilehlé zóně hostitelského členského státu nebo sousedního zúčastněného členského státu se opatření stanovená v čl. 6 odst. 1 a 2 přijímají v souladu s uvedenými odstavci a s čl. 6 odst. 3 a 4. Jakékoli povolení uvedené v čl. 6 odst. 1 a 2 lze udělit pouze pro opatření nutná k tomu, aby se zabránilo porušování příslušných právních předpisů na území či v teritoriálním moři daného členského státu.

2. Opatření stanovená v čl. 6 odst. 1 a 2 nelze přijmout v přilehlé zóně členského státu, který se neúčastní operace na moři, bez povolení tohoto členského státu. Mezinárodní koordinační centrum je informováno o veškeré komunikaci s tímto členským státem a o následném průběhu akce povolené tímto členským státem. Pokud tento členský stát povolení nevydá a existuje důvodné podezření, že dané plavidlo přepravuje osoby, které mají v úmyslu dosáhnout hranice členského státu, použije se čl. 7 odst. 14.

3. Pokud přilehlou zónou proplouvá plavidlo bez státní příslušnosti, použije se čl. 7 odst. 11.

Článek 9

Pátrací a záchranné situace

1. Členské státy dodržují povinnost poskytnout pomoc jakémukoli plavidlu či osobě v tísni na moři a během operací na moři a zajistí, aby jejich zúčastněné jednotky tuto povinnost dodržovaly v souladu s mezinárodním právem a při respektování základních práv. Činí tak bez ohledu na státní příslušnost či status dané osoby a bez ohledu na okolnosti, za jakých je tato osoba nalezena.

2. Pro účely řešení pátracích a záchranných situací, k nimž může dojít během operace na moři, musí operační plán, v souladu s příslušným mezinárodním právem, včetně práva v oblasti pátrání a záchrany, obsahovat alespoň tato ustanovení:

a) Pokud mají zúčastněné jednotky v průběhu operace na moři důvod se domnívat, že se v případě plavidla či jakékoli osoby na palubě jedná o stádium nejistoty, pohotovosti nebo tísně, neprodleně předají záchrannému koordinačnímu centru odpovědnému za oblast pátrání a záchrany, v níž k situaci došlo, veškeré dostupné informace a jsou tomuto záchrannému koordinačnímu centru k dispozici.

b) Zúčastněné jednotky informují co nejdříve mezinárodní koordinační centrum o veškerém kontaktu se záchranným koordinačním centrem a o krocích, které učinily.

c) Plavidlo nebo osoby na palubě se nacházejí ve stadiu nejistoty, zejména pokud:

i) je někdo pohřešován či plavidlo je přetížené nebo

ii) osoba či plavidlo nečinily očekávané hlášení polohy nebo hlášení, že jsou v pořádku.

- d) Plavidlo nebo osoby na palubě se nacházejí ve stadiu pohotovosti, zejména pokud:
- i) po stadiu nejistoty selhaly pokusy navázat kontakt s osobou či plavidlem a nebylo úspěšné ani šetření u jiných vhodných zdrojů nebo
 - ii) byly obdrženy informace, ze kterých vyplývá, že provozuschopnost plavidla je narušena, nikoliv však do té míry, že pravděpodobně nastane stav tísně.
- e) Plavidlo nebo osoby na palubě se nacházejí ve stadiu tísně, zejména pokud:
- i) byly obdrženy konkrétní informace, že osoba či plavidlo jsou v ohrožení a potřebují okamžitou pomoc, nebo
 - ii) po stadiu pohotovosti další neúspěšné pokusy navázat kontakt s osobou či plavidlem a rozsáhlejší neúspěšné šetření naznačuje, že došlo ke stavu tísně, nebo
 - iii) byly obdrženy informace, ze kterých vyplývá, že provozuschopnost plavidla je narušena do té míry, že pravděpodobně nastane stav tísně.
- f) Za účelem posouzení toho, zda se plavidlo nachází ve stadiu nejistoty, pohotovosti či tísně, zohlední zúčastněné jednotky veškeré relevantní informace a poznatky a předají je odpovědnému záchrannému koordináčnímu centru, včetně údajů o:
- i) existenci žádosti o pomoc, i když taková žádost není jediným faktorem pro určení stavu tísně;
 - ii) způsobilosti plavidla k plavbě na moři a pravděpodobnosti, že plavidlo nedopluje do svého konečného místa určení;
 - iii) počtu osob na palubě vzhledem k typu a stavu plavidla;
 - iv) dostupnosti zásob, jako je palivo, voda a potraviny, nezbytných k doplutí k pobřeží;
 - v) přítomnosti kvalifikované posádky a velení plavidla;
 - vi) dostupnosti a spolehlivosti bezpečnostního, navigačního a komunikačního vybavení;
 - vii) přítomnosti osob na palubě, které naléhavě potřebují lékařskou pomoc;
 - viii) přítomnosti zesnulých osob na palubě;
 - ix) přítomnosti těhotných žen nebo dětí na palubě;
 - x) povětrnostních a námořních podmínkách, včetně předpovědi počasí a námořních meteorologických předpovědí.
- g) Během čekání na pokyny od záchranného koordináčního centra přijmou zúčastněné jednotky veškerá vhodná opatření k zajištění bezpečnosti dotčených osob.

- h) Pokud se má za to, že plavidlo je ve stavu nejistoty, pohotovosti či tísně, avšak osoby na palubě odmítají přijmout pomoc, informuje zúčastněná jednotka odpovědné záchranné koordinační centrum a řídí se jeho pokyny. Zúčastněná jednotka pokračuje v plnění svých povinností řádné péče tím, že plavidlo sleduje a přijímá veškerá nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti dotčených osob, a zároveň se vyvaruje všech činností, které by mohly zhoršit situaci či zvýšit riziko zranění či ztrát na životech.
- i) Pokud záchranné koordinační centrum třetí země odpovědné za oblast pátrání a záchrany nereaguje na informace předané zúčastněnou jednotkou, kontaktuje tato zúčastněná jednotka záchranné koordinační centrum v hostitelském členském státě, ledaže se tato zúčastněná jednotka domnívá, že koordinace pátrací a záchranné situace se může lépe zhostit jiné mezinárodně uznávané záchranné koordinační centrum.

Operační plán může obsahovat podrobnosti přizpůsobené okolnostem dané operace na moři.

3. Po skončení pátrací a záchranné situace pokračuje zúčastněná jednotka za konzultace s mezinárodním koordinačním centrem v operaci na moři.

Článek 10

Vylodění

1. Operační plán obsahuje v souladu s mezinárodním právem a při dodržování základních práv alespoň následující způsoby vylodování zajištěných či zachráněných osob při operaci na moři:

- a) v případě zajištění na teritoriálním moři nebo v přilehlé zóně, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 1, 2 či 6 nebo v čl. 8 odst. 1 či 2, se vylodění uskuteční v pobřežním členském státě, aniž je dotčen čl. 6 odst. 2 písm. b);
- b) v případě zajištění na volném moři, jak je stanoveno v článku 7, se vylodění může uskutečnit ve třetí zemi, o níž se předpokládá, že z ní plavidlo vyplulo. V případě, že to není možné, se vylodění uskuteční v hostitelském členském státě;
- c) v případě pátracích a záchranných situací, jak je stanoveno v článku 9, a aniž je dotčena odpovědnost záchranného koordinačního centra, spolupracují hostitelský členský stát a zúčastněné členské státy s odpovědným záchranným koordinačním centrem za účelem nalezení bezpečného místa a poté, co odpovědné záchranné koordinační centrum toto bezpečné místo určí, zajistí hostitelský členský stát a zúčastněné členské státy rychlé a účinné vylodění zachráněných osob.

Není-li možné zprostit zúčastněnou jednotku její povinnosti uvedené v čl. 9 odst. 1, povolí se v nejkratší přiměřené době s ohledem na bezpečnost zachráněných osob a samotné zúčastněné jednotky vylodění zachráněných osob v hostitelském členském státě.

Tyto způsoby vylodování nesmějí mít za následek uložení povinností členskými státy, které se neúčastní operace na moři, ledaže výslovně udělily povolení k přijetí opatření na svém teritoriálním moři nebo v přilehlé zóně v souladu s čl. 6 odst. 6 nebo čl. 8 odst. 2.

Operační plán může obsahovat podrobnosti přizpůsobené okolnostem dané operace na moři.

2. Zúčastněné jednotky informují mezinárodní koordinační centrum o přítomnosti jakýchkoli osob ve smyslu článku 4 a mezinárodní koordinační centrum tyto informace předá příslušným vnitrostátním orgánům země vylodění.

V operačním plánu musí být uvedeny kontaktní údaje příslušných vnitrostátních orgánů, které přijímají vhodná návazná opatření.

Článek 11

Změny nařízení (ES) č. 2007/2004

V čl. 3a odst. 1 písm. j) a v čl. 8e odst. 1 písm. j) nařízení (ES) č. 2007/2004 se doplňuje nová věta, která zní:

„V tomto ohledu musí být operační plán vypracován v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 656/2014 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 656/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se stanoví pravidla pro ostrahu vnějších námořních hranic v kontextu operativní spolupráce koordinované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 93).“

Článek 12

Mechanismy solidarity

1. Členský stát, který čelí naléhavému a mimořádnému tlaku na svých vnějších hranicích, může:
 - a) požádat o vyslání evropských jednotek pohraniční stráže v souladu s článkem 8a nařízení (ES) č. 2007/2004, které tomuto členskému státu poskytnou rychlou operativní pomoc;
 - b) v souladu s článkem 8 nařízení (ES) č. 2007/2004 požádat agenturu o technickou a operativní pomoc v otázkách koordinace mezi členskými státy nebo o vyslání odborníků za účelem podpory příslušných vnitrostátních orgánů;
 - c) požádat o mimořádnou pomoc podle článku 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014 ⁽¹⁾ s cílem řešit naléhavé a konkrétní potřeby v případě mimořádné situace.

2. Členský stát, jenž je vystaven silným migračním tlakům, které kladou neodkladné nároky na jeho přijímací zařízení a azylové systémy, může požádat:
 - a) Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu o vyslání azylového podpůrného týmu v souladu s článkem 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ⁽²⁾, aby přispěl svými odbornými znalostmi, například pokud jde o tlumočnické služby, informace o zemích původu a znalosti zpracovávání a správy azylových spisů;
 - b) o mimořádnou pomoc podle článku 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ⁽³⁾ s cílem řešit naléhavé a konkrétní potřeby v případě mimořádné situace.

Článek 13

Zpráva

1. Agentura předloží Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o používání tohoto nařízení v praxi do 18. července 2015 a poté každý rok.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se jako součást Fondu pro vnitřní bezpečnost zřizuje nástroj pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz a zrušuje rozhodnutí č. 574/2007/ES (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 143).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ze dne 19. května 2010 o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (Úř. věst. L 132, 29.5.2010, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 516/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se zřizuje Azylový, migrační a integrační fond, mění rozhodnutí Rady 2008/381/ES a zrušují rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES a č. 575/2007/ES a rozhodnutí Rady 2007/435/ES (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 168).

2. Zpráva obsahuje popis postupů zavedených agenturou za účelem uplatňování tohoto nařízení během operací na moři a informace o používání tohoto nařízení v praxi, včetně podrobných informací o souladu se základními právy a dopadu na tato práva, i o všech případných incidentech, k nimž došlo.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 14

Účinek rozhodnutí 2010/252/EU

Rozhodnutí 2010/252/EU pozbývá účinku dnem vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 15

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS